

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1351/2018
04.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Димић Станојев, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.146/17 од 13.03.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.236/18 од 31.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.146/17 од 13.03.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.236/18 од 31.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К бр.146/17 од 13.03.2018. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 6.530,00 динара а на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да на име трошкова Основног јавног тужилаштва у Алексинцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 11.060,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења на рачун тужилаштва.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.236/18 од 31.07.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.146/17 од 13.03.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Димић Станојев, због повреде

закона – из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и одредбе члана 334а став 1. КЗ, а из образложења произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреде овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а исто не представља разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд је исти оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2.) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић